

KURUCU ÜYELERİMİZDEN ZİYA KAHRAMAN

Benim için başarı. Çalışmak, çalışmak ve sonuca razı olmak. Sonuca şükretmek. Bizim dönemimizde bu hazır beton olmadığı için betonlar beton yerlerde kırılırdı. Gırgır falan çıkmadığında iskelelerle önce bir kat bir kat daha atarak betonlara döktük. Ben hayatımda her şeyi çalışmada gördüm. Çalışkan olmak, işten yılmamak yani işe işin sizden korkması lazım. Siz korkarsanız iş bitmez. Tutumlu olmak, birikim yapmak. Yani kazandığının hepsini harcarsan hiçbir şey yapamazsın. Biz öyle gördük. Kazandığımızın yarısından fazlasını harcadık ama yarısına yakını Allah'a çok şükür biriktiriyorduk.

Bir de nasip küçük görmemek, gelen sonucu küçümsemek de mühim. O da bir işe bereket katıyor. Yani Allah bereket versin demek ayrı bir bereket katıyor. Anadolu sermayesine sahip çıkma gayretiyle MÜSİAD kuruldu, Ankara MÜSİAD. Çok verimli olarak birçok arkadaşımızı gönderdi. Ticaret odasına gönderdi. Bir nevi okul olarak görevini yaptı. Aslen Bolu demeyeyim de ilçesinde 1947 yılında doğmuşum. Çocukluğum geride ve Burdur'un Bucak ilçesinde geçti. Babam belediye memuru olduğundan çok güzel ve iyi anılarla dolu bir çocukluk geçirdim. İlk ve ortaokulu Gerede ve Bucakta, liseyi Ankara Yapı Enstitüsü'nde üniversitesi, üniversiteyi ise İstanbul Yıldız Devlet Mühendislik Mimarlık Akademisi'nde bitirerek İnşaat Yüksek Mühendisi olarak hayata başladım. Bucaktaki en büyük anım yüzmeyi ve bisiklete binmeyi, dağlarda dolaşmayı orada öğrendim. Gerede'de kayak yapmayı, spor yapmayı öğrendim. Kendi gayreti ve çabasıyla işini en iyi şekilde yapmaya çalışan bir kardeşiniz olarak hayata başladım. Ankara Yapı Enstitüsü menşeiili olduğum için bilhassa üniversitede çok zorlandım. Ben Ankara Enstitüsünün iki yıllık duvarcı bölümünden duvar işleri yapan bölümünden mezun olduğumdan üniversite hayatımda biraz zorlandık. Ama Allah'a çok şükür üniversiteyi de başarıyla bitirdik. 1968 yılında inşaat mühendisi olarak Yıldız'dan mezun olduktan sonra önce Ankara Belediyesi Yapı Kontrol Müdürlüğü.

O zaman Ankara Belediyesi tekti. Ankara Belediyesi Yapı Kontrol Müdürlüğünde ruhsat şubesinde statik büro proje kontrol olarak göreve başladım. Memur olarak göreve başladım Konya Sokak'ta. Onun akabinde burada ruhsat şube şefliği yaptıktan sonra master yapmak üzere bir yıl çalıştığım Ankara Belediyesi Kontrol Müdürlüğünde tekrar master yapmak üzere İstanbul Devlet Mühendislik Mimarlık Akademisi'ne gittim ve büyük köprülerde master yaparak İnşaat Yüksek Mühendisi olarak 1970 yılında mezun oldum. Ondan sonra da tekrar memuriyet hayatına dönmedim. Bu husustaki en büyük anım, rahmetlik babam belediyeye girerken zaten tembih etmişti. Bu işle belediye memurlukta bir yıldan fazla çalışırsan memurluğu bırakamazsın, bir yıl çalışacaksın, bırakacaksın demişti. Zaten bir de tevafuk oldu. Belediyede çalışırken Müdür beyin odasında müdür beyle görüşmek için beklerken orada bir levha vardı. O levhada işte belediye en üstün yüksek mimar, şu yüksek

mimar. Ondan sonra Mustafa Şirin İnşaat mühendisi, bir tane daha inşaat mühendisi falan derken oradaki bekleyenlerden birisi. Kocaman belediyede iki tane yüksek mimar var, yüksek mühendis yok gibi bir tabir kullanıldı. 1969 yılında o bizim kafamıza taktı. Tekrar imtihana girdik ve inşaat yüksek mühendisi olmak için İstanbul'da mühendislik mimarlık kategorisine tekrar geri okumaya gittik ve inşaat Yüksek Mühendisi olarak 70 yılında mezun oldum. Böyle bir anım var. Hem babam rahmetlik babamızın tavsiyesini tutmuş olduk hem de bu vesile ile eğitimimizi bir kademe daha yükseltmiş olduk. Geldik önce ne yapalım, ne edelim memuriyete girelim mi diye. Karayollarına girmek hususunda bir gayretimiz oldu. Sonra da tesadüfen bir proje, bir ortak almak. Rahmetli Oğuzhan Asiltürk Bey kendisi kardeşiyle beraber proje bürosunda ortaklardı. O Kars Arpaçay da Oğuzhan Bey bir iş almış.

Rahmetli Atilla Bey de yalnız kalmış. Bize ortaklık düşünür müsün? Gelir çalışır mısın dedi. Biz de bu vesileyle serbest müteahhitlere inşaat yapan proje bürosuna beni üçte bir ortak olarak aldılar. Ben de bu işe başlayarak iş hayatına başlamış oldum. Benim için başarı, çalışmak, çalışmak ve sonuca razı olmak. Sonuca şükretmek. Proje bürosunda çalışırken mesela Gülseren Mahallesi'nde bir gecekondu kalıyordum. Ben evlenmişim. 1970 yılında annem babam beraber bir odada kalıyorduk. Ben Ankara Yapı Enstitüsü menşeiili olduğum için çizim proje çizimini de biliyordum. Mesela o zaman proje bürosunda iken siteler Ankara Siteler Mobilya Merkezi kooperatif olarak yapılmıştı. Binaların ihtiyaçları herkesin ihtiyacına gelmiyordu. Kat üzerine çıkmak isteyen, araya kat koymak isteyen o anda Önder Mahallesi de yine yapılaşmaya açılmıştı. Hemşehrilerimiz, tanıdıklarımız olduğumuz için mobilyacı ve marangoz çoktu. Onların projelerini sakladım, kendim çizdim, kendim şey yapardım devamlı. Yani hem hesaplardım, hem çizimini de kendim yapardım. Para kazanmak için, birikim oluşturmak için. Dolayısıyla başarının en büyük şeyi yılmadan, usanmadan çalışmak. 1981 yılında proje kurucu ortağımız Atilla Bey trafik kazasında kaybettik. Dolayısıyla bu dengeyi bulmak için bayağı zorlandım. Çalışanlarımızın bazılarını ortak ederek bu işi tekrar tabana yadık. Bu işi ortaklara çevirerek 1987 yılında bu işi birisine devrederek bıraktım. Müteahhitliğe, tümüyle müteahhitliğe geçtim. Dolayısıyla benim 17 yıl çalıştığım

ilk göz ağırim olarak severek, isteyerek çalıştığım, sermaye birikimine ciddi katkısı olan proje mühendisliğini devir ederek bırakmak beni oldukça zorladı. 1991 yılında halka açık gurbetçilerin kurduğu çok ortaklı Gentaş Metal Sanayi Fabrikasını Kalkınma Bankası'ndan satın alma girişiminde bu arada girişim olarak gerçekleştirdik. 1990 öncesi Anadolu iş insanı iş hayatında oldukça uzaktı. Daha ziyade küçük ve orta ölçekli esnaf ve üretici pozisyonundaydı ve bu hususta mevzuatları da çok bilmiyordu.

Destekleri de tam bilmiyordu. Dolayısıyla Anadolu sermayesine sahip çıkma gayretiyle MÜSİAD kuruldu. Ticaret odalarına, sanayi odalarına daha etkin olarak girmek, buralarda görev almak, buradaki mevzuatları korumak adına Ankara'da, bilhassa Ankara'da 1993 93 yıllarında bir avuç Ankaralı iş adamının, esnaf ve sanayicinin öncülüğünde Hüdaverdi Çakır Başkanımızın başkanlığında Ankara MÜSİAD kurmuş olduk. Ben de kurucu üyelerinden. Kuruluş döneminde ben aynı zamanda Altındağ Belediye Başkanlığına adaylığım söz konusu oldu 93 yılında. Dolayısıyla kuruluş aşamasındaki çalışmalara yeteri derecede katkı veremedim ve oradaki zorlukları pek bilemiyorum. Bu hususta Çakır Bey'in gayreti bizlerin de destekleriyle, diğer kardeşlerimizin, kurucu kardeşlerimizin destekleriyle Kuruldu ve öyle ki buradan bakın bugünkü TOBB Başkanı kardeşimiz şu anda Ankara Ticaret Odası Meclis Başkanımız Mustafa Beyin yani biz Ankara MÜSİAD çok verimli olarak birçok arkadaşımızı TOBB gönderdi, Ticaret odasına gönderdi. Bir nevi okul olarak görevini yaptı ve üyelerinin her türlü sıkıntısında gerekli omuzu, bürokrasi sıkıntılarını omuzlarına vererek görevini yaptı diye düşünüyorum. Ak Parti hükümeti ile

beraber yeşil sermaye şeyini ancak silebildik. Şu anda gayret ediyor. Birlik beraberlik ile o kardeşlerimizin, ortaklarımızın tecrübesini sizlere, genç nesillere aktarmak ile alakalı gayretlerini oluşturuyor. 2013 döneminde 3 yıl kadar bende görev yaptım. Ankara MÜSİAD Başkanı olarak Hüdaverdi Bey'in başkanlığından devralmıştı başkanlığı Hüdaverdi Bey başkanlığında başlamıştık. Başkenti konut kooperatifi ile oluşturduk. Onun imar planlarını oluşturduk burayı. Araziyi toki'den almak, imar planını oluşturmak, o bölgenin yuva bölgesinin, İvedik bölgesinin imar planını yapmakla alakalı büyük gayretimiz oldu. Müsiad kardeşlerimize buradan hemen hemen 300 tane kardeşimize konut sahibi yaptık. Biz yine 15 tane oluşumla grup inşaat, aş şeklinde bir ortaklık oluşturduk. Bu sayede MÜSİAD kardeşlerimizle 600 konutluk Natura Batıkent konutlarını bitirdik ve hak sahiplerine dağıttık.

Sefa Park Yıldız diye bir projeyi geliştirdik. Sefa Park Beytepe diye bir projemizi geliştirdik, uyguladık ve yaptık. Beytepe projesini de yine biz geliştirdik. Şu anda Safa Park, Safa Grup İnşaat ve Podyum AVM yi de yine biz ortak girişim sayesinde ortak oluşturduk ve burayı bitirdik, açtık. Yani ortak bir elin nesi var, iki elin sesi var anlayışıyla 15 tane arkadaşımızın ortak girişimleriyle bu büyük projeleri gerçekleştirdik. Çok şükür yüzde seksen. Bilgi ve deneyim sahibi olmadan herhangi bir işe girişilmesine girişilmemesi lazım. İş ciddi olarak sahiplenme, planlama, takip ile bitirme gayreti bence en büyük hedef olmalı ve bu deneyimi arkadaşlarımızın bu deneyime dikkat etmeleri gerekir. Çalışkan olmak en büyük düsturları olmalı. İşten yılmamak en büyük düsturları olmalı. Girişimcilik ve işten korkmamak en büyük girişimciler olmalı. Bu hedefleri koyarlarsa, bu prensiplere uygun gayret gösterirlerse bence başarılı olmamaları için hiçbir neden yok. Dürüst olmalı, dengeli olmalı. Sözüne sahip nitelikleri olmalı. Çalışkan ve gayretli olmalı. Bunları gerçekleştiren insan Allah'ın izniyle. Rabbimin izniyle. Sonuç müspet sonuç iyi sonuç alma hususunda ben hiçbir şey görmüyorum. 1994 yılında bir Altındağ Belediye Başkanlığı nasip oldu. Ben belediye başkanlığını bir defa bir siyaset olarak görmeyip bir hizmet olarak gören bizim bu hususta bayağı zorlandım. İki ortağım vardı ama yine de işime ilgileniyordum. Siyasetten kaçmak istedik. Hizmetten biraz kaçmak istedik ama kaçamadık ve bu görev nasip oldu. 1994 yılında Altındağ Belediye Başkanlığı görevi

oldu. Teknik insan ve proje insanı olduğum için Allah'a çok şükür şu andaki Altındağ en eski gecekondü bölgesi Aktaş Atilla bölgesi. Bu bölgede yaptığım kentsel dönüşüm projesi ve bunun uygulaması benim için çok güzel bir uygulamadır.

Yani kentsel dönüşümü başlatan bir kardeşiniz olarak ve bunu uygulayabilen bizden önce de projeler yapılmış ama kimse uygulayamamış. İlk kentsel dönüşümü ilk Ankara'da ve Türkiye'de, Ankara'da uygulayan biziz. Ankara Altındağ Belediyesi Bu hususta gurur duyuyorum. Yine aynı dönemde birçok kentsel dönüşüm projesini, o bölgedeki atölyedeki, diğer kısımlardaki, şu anda o tepelerdeki değişim projelerinin altyapısını oluşturan, mülkiyeti çözen biziz. Onları Allah'a çok şükür hazırladım. Yine gecekondü. Göreve geldiğimde gecekondü bölgesi oluşturmazsınız dedik. Millete söz verdik ve oluşturmadım. Karapürçek bölgesini bugün aldığımızda karapürçek bir köydü. Belki de 150 hanelik bir köydü. Bugün kocaman bir mahallede oldu. Altyapısı en düzgün, en sağlıklı. Ben her zaman söylerim. Altından şey bölgesi, altın bölgesi olacak burası diye söyledik. Burası Karapürçek kentsel gecekondü dönüşüm projesi burası. Yani o bölgenin projelerini uyguladık. Yine yaptığım gayrimenkul yatırımları ve bunların inşaatı uygulamasını gurur duyuyorum. Hem konut projesi hem sitelerde kat mülkiyeti ile atölye ve imalathane yapma. Beni başkanlığa taşıyan odur. 1989'dan 1994 yılına kadar yüzlerce insanı atölye sahibi yaptık. 250 300 metrekare. Biliyorsunuz Ankara Siteler Bölgesi Türkiye'nin bir nevi mobilya merkezidi. Mobilya üretim merkezidi. Bütün Anadolu'nun sanayisine, mobilya üreticilerine burası bir nevi okul oldu. Burada

üretim yapılıyordu. Bursa, İnegöl bile buranın okulu sayesinde orada üretim başlamıştır. Bunun dışında Bolu'da ve Mengen'de özelleştirme, İdaresi'nden orman ürünleri yani mobilya üretimi yapan ve laminat üretimi yapan fabrikaları ortak olarak ortaklık kurarak satın aldık. Ayrıca sosyal olarak Gerede Kalkınma Vakfı şeklinde bir vakıf kurduk. 1992 yılında biz burada 100 öğrenciden başladık. Şu anda 550 öğrenciye burs veriyoruz. Bu da benim gurur duyduğum bir çalışma. Şu anda 20 yıldır.

94'ten beri, 21 yıldır buranın başkanlığını yürütüyorum. Yine Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Vakfı diye bir vakıf daha kurduk. Burada da yine 150 200 öğrenciye burs temin ediyoruz. Ben kurucu vakıf üyesiyim. Allah'a çok şükür bu vakıflara daha fazla ehemmiyet verip işimizi ikinci nesle oğlumza devretmeye çalışıyoruz. Bütün bu tecrübemize rağmen çok bilgisiz, yüzde yüz bilgi sahibi olmadığım işle direkt ilgilenme, çok fazla ileri derecede bilgi sahibi olmadan bu işle ilgilenmenin çok doğru olmadığı şeklinde bir tecrübe elde ettik. Araştırmaların da her zaman sağlıklı olmadığını da gördük. Yani bize verilen bilgiler her zaman evdeki hesap çarşıya uymaz diye bir söz var. Söz uçar yazı kalır diye bir atasözümüz var. Buna herkesin daha çok riayet etmesi lazım. Çünkü sözde sizin söylediğinizi karşı taraftan nasıl algılandığı da bazen uymuyor. Dolayısıyla her şeyi, muhakkak bütün anlaşmaları yazıya dökmek gerekiyor. Yazılı yapmak gerekiyor. Yoksa problemler çıkabiliyor, anlaşmazlık çıkabiliyor ve hukukunuz çok iyi olan insanlarla dahi hukukunuz bozulabiliyor. İnsan, hayat her zaman bir tecrübe oluyor ve kaç yaşınıza girerseniz girin ben şu anda 78 yaşına girdim, çok tecrübeliyim, çok biliyorum demenin dahi doğru olmadığını her hususta tecrübe, her hususta ben biliyorum ama hiçbir zaman o zihniyete kapılmamak lazım. Şimdiye kadar hayatta Allah'a çok şükür mümkün olduğu kadar hem topluma, hem kendimize hem ailemize faydalı olmaya çalıştık. Ve mümkün olduğu kadar Mevlana'nın ya görüldüğün gibi ol, ya olduğun gibi görün sözünü çok değerli buluyorum. Ve buna hayatımda düstur edinmiş, hiçbir zaman abartılı olmamaya, tevazu olmaya, görüldüğüm gibi, olduğum gibi görünmeye çalıştım. Öyle de hatırlanmak istiyorum. Çok şükür hayatımız dolu dolu geçti diye düşünüyorum. Evet, teşekkür ederim, sağ olasin.

Başarı; yılmadan, usanmadan çalışmak, nasibe razı olup şükredebilmektir. Bilgi ve tecrübe sahibi olmadan bir işe kalkışmamak, her adımı planlayarak ve yazıya dökerek ilerlemek gerekir. Hayatta asıl kazanım; dürüstlük, tevazu ve topluma fayda sağlayan bir iz bırakabilmektir.